

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Exegetico-Critica Exhibens Vindicias
Integritatis S. Scripturae Qvo Ad Locvm Vexatissimvm 2.
Chron. XXII, 1.2 De Annis Ahasiae**

Consentiente Venerando Theologorum Ordine - A. D. X. Decembris A. R. S.
MDCCI ... Pro Loco Professionis Theologicae Ordinario Pvblice Defendet

Lilienthal, Theodor Christoph Lilienthal, Theodor Christoph

Regiomonti, MDCCL

VD18 90565665

§. XXIX.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15091

rum enimvero, ex 2 Reg. IX. 7. 8. videre est, excidium quod Iehouah familiae Achabi comminatus fuerat, per manum Iehu inchoandum quidem fuisse, sed nondum consummandum. Ipse enim Iehouah sibi reseruauerat, excindendi Achabo suo tempore mingentem ad parietem conclusumque et derelictum in Israele. Quamuis igitur Iehu fecit omnia quae Iehouah per illum fieri decreuerat 2. Reg. X. 30. nondum tamen eius ministerio vaticinium quoad totum suum ambitum adimpletum erat: quod postea demum factum est, quando permittente et id procurante DEO, omnes qui ex maledicta hac familia adhuc supererant, trucidati sunt. Imo iam antea ipsa Achabi filia et Iorami coniux, ab Arabibus et Philistaeis in captiuitatem abducta, misere periit. Ad Iorami autem filiam Iosebam summi Sacerdotis vxorem, extendi nequit vaticinium diuinum, si, quod haud improbabile videtur, ex alia quam Achabi filia Iorami vxore, nata fuit.

§. XXIX.

Ex nostra sententia Ioahas Iorami filius, longe post Achasiae obitum Vsiam genuit. Noua hinc oritur difficultas. Quum enim Athalia statim post Achasiae mortem *omne* semen Regium domus Iudae occiderit, adeo vt solus euaserit Achasiae filius Ioas; qua ratione in vniuersali hac caede viuis conseruari potuerit Ioahafus, conceptu difficile videtur. Notandum vero, propositionum vniuersalium notas saepenumero non sine restrictione accipiendas esse, adeo vt *omne* haud raro maximam tantummodo partem significet. Si Ioas superstes mansit, quamuis *omne* semen Regium interfectum dicatur: quidni Ioahafus, qui minorem adhuc Athaliae suspicionem mouere poterat, ac ipse Ioas auiae suae notissimus? Admodum praeterea probabile videtur, Ioahafum hunc, quem regno excluderat constitutus tutor eius Achasia, mature ab amicis suis occultatum fuisse, ne contra eius quoque vitam quid moliretur regni vsurpator; id quod, quia in prima adhuc versabatur pueritia, eadem facilitate fieri poterat, ac Ioasi occultatio. Durante igitur Athaliae tyrannide, optime sine dubio latuit Ioahafus, adeo vt Athalia eum, cuius nulla iam amplius mentio fiebat, nec ad supplicium sciscitari necessum duxerit; maxime quum in filios Regis Achasiae potissimum grassata fuerit. 2. Chron. XXII. 11. Mirum omnino videretur, summum Sacerdotem Ioiadam, nepotem impiae Athaliae Ioasum praeferre maluisse Iorami filio Ioahafso, si hic tum temporis superstes adhuc fuisset. Ast ratio in promptu est; siue dicas, Iosebam germanam fuisse

Achasiae sororem, siue quod circumstantiis conuenientius est (§. 22.), eam pro Iorami filia habere propria. Si illud: Ioiada vxoris suae fratris filium prae cognato remotiori in regale solium euehere decreuit. Si hoc: fortassis Ioahasum Regem constituere maluisset Ioiada, nisi grauissimae id impediissent rationes. Ioahafus enim iam ante aliquot annos euauerat, ipso sine dubio summo Sacerdote, vbi lateret, nesciente. Ioas vero praefectus erat, et in templo occultabatur: hinc quia periculum in mora et tyrannidis iugum excuciendum erat, hunc potius reipublicae praeficere consultum duxit, quam incertam expectare Ioahasi apparitionem; maxime quum probabiliter longe gratior populo fuerit filius Achasiae Regis immediate praecedentis, quam Iorami tyranni filius, cuius ob caedem fratrum suorum perinuisa erat recordatio, adeo vt ob hanc ipsam rationem, iam olim excluso Ioahaso, Regem elegerint Achasiam ciues Hierosolymitani.

§. XXX.

Assumpta hypothesis nostra de Vfia filio Amaziae adoptiuo, ideo parum probabilis videtur Viro Celeberrimo, quod Amazia qui propriis haud caruit filiis 2 Chron. XXV. 24. 2 Reg. XIV. 4. alienum vix adoptasse credendus sit. Verum enimvero, si dicendum quod res est, ex locis allegatis ne quidem indubitanter probari potest, Amaziam filiis praeditum fuisse. Ioas enim Rex Israelis Samariam secum duxit *בני הערבות את* *filios pignorum* i. e. obsides, quod Targum ita explicat, filios *optimatum* sibi oppignoratos. Largiamur vero, in his obsidibus etiam fuisse ipsius Regis filios; hi tamen in captiuitatem abducti, secundum omnem probabilitatem nunquam redierunt, sed interfeciti sunt, adeoque Parenti in regno succedere non potuerunt. Nimirum vixit Amazia post mortem Ioasi Israelitici quindecim annis 2 Chron. XXV. 25. Hinc anno XVIto ante obitum suum, filiorum suorum iacturam fecit. Sed Vfia annum agebat XVI. quum regnare inciperet 2 Chron. XXVI. 3. Hinc ex illorum filiorum Samariam abductorum numero non fuit. Nulla vero fuisset ratio, filium natu minorem Regem constituendi, si fratres natu maiores tunc superstites adhuc fuissent. Patet ergo, Amaziam vel demum post reliquorum filiorum interitum Vfiam genuisse; vel si *ἀπίναος* mansit, Vfiam in filium adoptasse. Illud possibile; hoc vero probabilius videtur: quia nec aliorum Amaziae filiorum mentio fit, nec sine peculiari populi electione thronum conscendit Vfia. 2 Chron. XXVI. 1. Recte autem ob istam adoptionem, per quam filii iura obtinuit Vfia, vocatur Ama-

Ama-

